

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

РІК LVIII Ч. 38. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-ГО ЛЮТОГО 1950.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

No. 38. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 16, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ За кордоном

Тел. „Свобода“: 8-8897 (4-0897) — 4-9237 — Тел. У. Н. Союзу: 8-8898 (4-1018)

FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПАЙКУЮТЬ ВУГІЛЛЯ, ЗАМИКАЮТЬ ШКОЛИ

Олбені, Н. Й., 14 лютого. — Сейтова легіслатура уповажнила губернатора Тамеса Е. Дюї пайкувати вугілля й інші засоби топлива й обмежити вживання електрики, газу, пари й інших продуктів, яких виріб вимагає топлива. Уповаження ухвалено в нижній і вищій законодавчій палаті одногласно на 90 днів на жадання губернатора. Він ствердив, що припаси вугілля в сейті вистачать ледви на десять днів, тому треба негайного обмеження його вжитку.

Негайно після ухвалення закону губернатор наказав замкнути міські школи в Вофало, щоб заощадити вугілля для шпиталів і інших установ. Управи міст у цілому сейті почали поспішно розглядати свої припаси вугілля, щоб приморитися до відносин на час майнерського страйку.

ПІКЕТЧИКИ ЗА А М И КАЮТЬ ШАХТИ, ЯКІ ЗАКЛЮЧИЛИ КОНТРАКТИ.

Пітсбург. — Загалом 370,000 шахтарів страйкують далі, щоб добитися заключення контракту перед поворотом до праці. Попри страйк юнія організує пікети, висилаючи людей до таких шахт, в яких майнери заключили окремий контракт з власниками й хотіли піти до праці. Пікетчики стають при входах до шахт і не допускають людей до роботи. Досі перешкоджено праці у 12 шахт, що знаходяться в Пенсильнії й одній в середній частині сейту. Це кажує на напрям акції, яку веде юнія підчас переговорів з власниками копалин. При цій нагоді приходить до сутичок між пікетками й майнерами, які хочуть йти до роботи.

Перші розмови Луїса й власників копалин для заключення контракту при співуважанні урядових посередників, почалися в середу. Власники твердять, що наказ Луїса, голови майнерської юнії, щоб майнери верталися до праці, не дійшов ще до майнерів і тому вони не являються в шахтах.

ЗАГАЛЬНИЙ ПРИХІД КРАЇН ДІЩО ДО 210 БІЛІОНІВ.

Вашингтон. — Обчислення за місяць грудень 1949 р. вказують, що загальний бізнесовий прихід країн вніс 210 біліонів доларів, тобто на два біліони менше ніж в 1948 р. Це виглядає дивним для економістів тому, що в самій рільничій продукції приходи зменшилися на 4.7 біліонів. Ці цифри подає департамент торгівлі. Прихід з 1948 р., розділений на поодинокі родини, представляється так: 4,100,000 родин заробили менше ніж \$1,000 річно, а 25,500,000 родин, майстали між \$1,000 і \$5,000 приходу річно. Інші дістали понад цю суму. Усіх родин в З.Д.А. є 38,500,000.

СОМНЕР ПАІК ГОЛОВОЮ КОМІСІ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ.

Президент Труман остаточно звільнив Дейвіда Ліліенталя з головства в Комісії Атомової Енергії, а прийняв на його місце теперішнього містоголову комісії, Сомнера Пайка. Це значить, що президент не найшов ще відповідного кандидата на місце Ліліенталя. Уступаючи голова висловив призначення президентів за його повне розуміння атомових справ.

МОСКВА ПОЛАМАЛА СОРОК ДОГОВОРІВ, ТВЕРДИТЬ ПРЕЗ. ТРУМАН

ДАЛЬШІ ПЕРЕГОВОРИ З СОВЕТАМИ БЕЗНАДІЙНІ

Артур Крок, вашингтонський кореспондент щоденника „Нью Йорк Таймс“, під датою 14 лютого 1950 р. передає свою розмову з президентом Труманом з нагоди великих перемін, які саме переводяться у столиці після доручення виробляти водневу бомбу. Крок каже, що Труман, не зважаючи на велетенські турботи, має погідний настрій і надіється, що ліпший бік людини призведе до миру в хворому світі. Світ є хворий тому, що заломалися моральні сили серед удару двох конкуренційних систем і серед винаходів нових родів зброї, в порівнянні з якими колишній винахід стрільного порошку виглядає як перший вогонь сірника.

Інтерв'ю з президентом переведено в такий спосіб, що Крок пропонує йому низку питань на письмі, а президент відповів на них зовсім відверто. Однак кореспондент не наводить відповідей президента слово за словом, тільки передає їх зміст.

Про поведінку Советів.

На першому місці поставив Крок запит, чому один з членів президентського міністерського кабінету висловився, що „Фактом є, що ми ще далі перебудуємо в таргачій війні“ — хоч президент підчас організації Об'єднаних Держав у Сан Франсиско в 1945 р. заявив, що є повні вигляди на мир?

На цей запит президент дав таке пояснення:

Підчас першої зустрічі американської делегації з російською в Потсдамі, у якій президент Труман і маршал Сталін брали участь, Сталін зажадав негайного залишення Ленд-Лізу — тобто взаємних поставок матеріалів на підставі позички, хоч саме там мада бути підписана наперед, що за Рузвельта приготувана умова в цій справі. Супроти рішучої постанови Сталіна Труман мусів згодитися так зробити, бо він тоді не мав ще ні свого кабінету ні штабу.

З яких сорок договорів, заключених з росіянами, тільки один був дотриманий; а це договір в Ялті в справі виповідження війни проти Японії. Президент не вірить, що інші договори будуть дотримані, хоч саме тепер є добра нагода домагатися їх дотримання. Все таки Труман надіється на добру розв'язку.

Коли росіяни після заключення умов в Потсдамі заблокували торгівлю між Заходом і Сходом, президент почав тратити останню надію, що можна втримати мир, передбачений у Сан Франсиско.

Потім приїхав з Москви секретар сейту Джордж Маршал цілковито розчарований, а даліше посол Бедел Смит звідомив, що Москва пильно затає перед своїм населенням всі вісті про американську допомогу для повоєнної відбудови. Це вказувало на піврвання останніх слідів доброї волі з боку росіян.

Президент сказав, що він знає про ув'язнення 16,000,000 народу в невольничих советських таборах і що росіяни живуть страхом перед вищестією чужинців.

СТВОРЕНО СОЮЗ Б. ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Нью Йорк, 15 лютого. — Як уже повідомлено, в днях 11 і 12-го лютого відбувся в Нью Йорку перший краєвий з'їзд українських колишніх політичних в'язнів, що тепер перебувають на терені Америки, однією з цілей якого було обговорення формальностей, зв'язаних з претензіями відшкодування від Німеччини. У висліді з'їзду створено Союз Українських б. Політв'язнів, що об'єднуюватиме всіх колишніх українських політичних в'язнів всіх займанщин та без огляду на їх партійні переконання і приналежність. В склад першого проводу СУПВ увійшли: ген. П. Шандрук — почесний голова, д-р В. Орещук — діючий голова, проф. М. Брунець та І. Слободян — заступники, М. Ільків — секретар та С. Ілюк — касієр. В ухваленні з'їздом резолюцій новостворений Союз УПВ вітає УПА і її політичний провід на рідних землях, шле свою подяку Американській Армії за визволення, вітає УНРУ як всеукраїнську політичну організацію та заповідає свою повну підтримку Українському Конгресовому Комітету Америки, складовою частиною якого він себе вважає. До своїх завдань на найближчий мету СУПВ зараховує публікацію приготуваного вже до друку Збірника „Сучасної Марталогії України“.

ЗАПОВІДЖЕНО ДАЛЬШЕ СПІЗНЕННЯ КОРАБЛІВ З ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМИ

Нью Йорк, 15 лютого. — Сьогодні повідомлено, що кораблі „Дженерал Блек“ і „Дженерал Стирджіс“, заповіджені з великим спізненням на п'ятницю в Нью Йорку, причалять з ще більшим опізненням. Кораблі „Дженерал Блек“ приїде в суботу, 18-го лютого, до причалу при Вест 21-шій Стріті, а корабель „Дженерал Стирджіс“ причалить аж в понеділок, 20-го лютого, до причалу при Вест 20-тій Стріті. На понеділок заповіджений теж приїзд корабля „Дженерал МекРей“, хоча заходять можливості, що він міг би теж запізнитися. На всіх трьох кораблях приїжджає старанням ЗУАДКОМІтету 430 українців, з того 320 на безіменні завірення цього Комітету.

ЧОРЧИЛ ПРОПОНУЄ „ЩЕ ОДНУ РОЗМОВУ“ ЗІ СОВЕТАМИ „НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ“

Единбург, Шотландія, 15 лютого. Вінстон Черчилль, виступаючи тут вчора в рамках передвиборчої кампанії керованої Консервативної партії, закликав до „ще одної“ розмови зі Советами „на найвищому рівні“, щоб остаточно порозуміти з Москвою щодо контролю атомової зброї та щодо закінчення „холодної війни“. Черчилль вважає, що тільки американська сила та американський монополізм таємниць засобів повного знищення життя могли довести до цього. Він признав, що він не має доступу до всіх таємниць британського уряду та що він теж не є „повністю поінформований“ про становище Злучених Держав, але він вважає, що це не всі засоби для вдержання миру та мирного порозуміння вичерпані. Черчилль вважав: „Я все ще не можу здержатися, щоб знову не поїхав до думки про ще одну розмову зі Совецькою Росією на найвищому рівні. Бо не легко додати як можна в справі погіршити розмовою на вершці, якщо це можливо“.

Як прийнята на залі поверх тритисячна публіка привітала ці його слова довгими оплесками, Черчилль заявив: „Я вдячний вам за підкреслення моїх слів в цій справі, бо я не завжди помилявся“. Надаючи ретельного значення американському монополізму на найбільш деструктивну атомову зброю, Черчилль висловив свій жах з приводу того, що Британія не має атомної бомби. Виступ Черчилля вважався своєрідним порушенням лейбуристсько-консервативного перемир'я на закордонно-політичній темі в цій виборчій кампанії, що готово тепер висунути ці проблеми на чолі перед домашніми.

СОВЕТИ І ЧЕРВОНІЙ КИТАЙ ПІДПИСАЛИ 30-РІЧНИЙ ДОГОВІР

Москва, 15 лютого. — Сьогодні вранці тут повідомлено про підписання 30-літнього договору приязні і взаємної допомоги між Совецьким Союзом і комуністичним Китаєм, головною ціллю якого називається „недопущення до відродження японського імперіалізму та забезпечення перед нападом японських союзників“, що є виразним натяком на Злучені Держави Америки. Договір теж передбачує 300,000,000 доларів советських кредитів для Китаю, як теж зворот Китаєві „Чунгунської залізниці і портів Дайрен та Порт Артур. Договір підписано після двомісячних переговорів, що їх вели в Москві китайська й советська делегації під проводом Мао Цзунгунга і Сталіна. До договору долучено спільну советсько-китайську декларацію з домаганням мирового договору з Японією „в якнайкоротшому часі“, заявляючи рівночасно „свою відданість справі універсального миру і безпеки народів“.

Обидві договірні сторони прирікають собі взаємну допомогу на випадок нападу „не тільки з боку Японії, але теж з боку будь-якої іншої держави, посередньо або безпосередньо зв'язаної з Японією“. Рівночасно передбачується спільне советсько-китайське порозуміння в усіх важливих міжнародних справах. В договорі теж стверджується відданість обох договорів партнерів принципам Об'єднаних Націй. Договором анулюється попередній договір, підписаний в 1945 році між Советами і національним Китаєм. В департаменті сейту у Вашингтоні висловлюють думку, що справжні постанови договору будуть задержані в таємниці. З поінформованих джерел відомо, що під час переговорів обмірковувало теж справу включення китайської людської маси в советську армію, в заміну за советську зброю для китайської армії. Договори не прив'язується більшого нового практичного значення, бо зі захопленням Китаю комуністами він і без договору стояв до розпорядження Москви.

СОВЕТСЬКИЙ ВИСТУП ПРОТИ ФІНЛЯНДІ ЗА АЛІАНДСЬКІ ОСТРОВИ.

Москва, 15 лютого. — Урядовачення „Ізвестія“ зв'язують гідні знову з обвинуваченням проти Фінляндії, закидаючи їй порушення мирового договору, „змову зі західними підпалачами війни“ та посередню участь в підготовці нападу на Совецький Союз. Своє обвинувачення „Ізвестія“ зв'язують з урядовою акцією для встановлення автономного режиму з міжнародними гарантіями на стратегічних Аляндських островах, які — згідно з мировим договором — повинні залишатися демілітаризованими. Пропозицію на встановлення автономного режиму на тих островах парламент вже раз відкинув і уряд планує тепер її знову відновити в дещо змінній формі.

ВИРОК СМЕРТІ В ШПИ- ГУНСЬКОМУ ПРОЦЕСІ В ПОЛЬЩІ.

Щецін, 15 лютого. Вчора тут проголошено вирок на шістьох обвинувачених, в тому двох французьких громадян, суджених за „шпигунство“. Розправа була епілогом відомої „афери Робіно“, що стала причиною політичної кризи в польсько-французьких стосунках. Польки заарештували французів в рамках загальної нагінки на чужинців, причплюючи їм закиди шпигунства. На підставі вироку, одного поляка засуджено на кару смерті, а одного на досмертну тюрму. Французів засуджено одного на 12 а другого на 10 років ув'язнення.

ЗАХІДНА НІМЕЧЧИНА ДО- ПОМАГАЄ БЕРЛІНОВІ.

Берлін, 15 лютого. — Уряд Західно-Німецької Федеративної Республіки рішив вчора призначити Берлінові 100,000,000 західних марок (\$23,800,000) субсидії з одержаної Західною Німецькою фондами в рамках Плану Маршала.

НАЦИСТ ПЛАНУВАВ ЗАМАХ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗАХІД- НОЇ НІМЕЧЧИНИ.

Ганновер, 15 лютого. — Німецька поліція повідомила про арешт бувшого льокального нацистського лідера, що планував бомбовий захват на президента Західно-Німецької Республіки, Теодора Гойса. Заарештований зізнав, що в демократичній державі він втрапив працю та можливість життя і тому хотів помститися на представникові тої держави. В'язня передано під психіатричну обсервацію.

ЮГОСЛАВІЯ ВЕРНУЄ АВ- СТРИЙСЬКИХ СПЕЦІА- ЛІСТІВ.

Відень, 15 лютого. — Югославський уряд виявив бажання прийняти на працю за дору платню около 500 молодих австрійських інженерів і лікарів, проголошуючи це на двох віденських університетах. Доки, не знайдеться багато охотників прийняти ці пропозиції, хоча тут є багато лікарів та інженерів, які не мають відповідного zatrudнення.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate or postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
Foreign and Jersey City Rates:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50
Кожна зміна адреси коштує 10 центів.			
За оголошення редакція не відповідає.			
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

ПРОВІРИТИ НАРІКАННЯ

Недавно відбулася в місті Балтимор конференція фермерів, на якій деякі з них нарікали на робітників, що їх спровадили ЗУАДКомітет з європейської скитальщини на їхні завірення. Представник ЗУАДКомітету, д-р В. Галан, висловив причини недовіри та обурення добре іма б. скитальців, а тепер фермерських робітників у Мериленді й про те писала американська преса.

Ясно, що ЗУАДКомітетові залежить на тому, щоб американські фермери не робили злочини українським фермерським робітникам, що до них прибувають з Європи, бо ж це дає добра нагода спровадити до Америки багато тисяч нових скитальців на фермерські завірення, які тепер є майже одинокими, на які можуть сюди дістатись ті, що не мають тут рідні чи знайомих, готових виставити завірення і понести полічені з тим кошти. З другого боку годі вимагати, щоб наші люди, що прибули з Європи і стали фермерськими робітниками, терпіли без потреби поневірку та давали себе визискувати несумлінним фермерам.

На іншому місці містимо два голоси, що їх нам надіслали наші фермерські робітники з Мериленду. Імена їх нам відомі. Їхній голос є «гірким жалем» на тих американських фермерів, що нарікають на б. українських скитальців, що в них працюють, коли на їхню думку, повинні б радше нарікати б. скитальців, а тепер робітників на фармах. Немає сумніву, що бувають теж і між американськими фермерами одиниці, що поспівають з своїми робітниками несовісно. І можуть бути теж між робітниками такі, на яких фермер може справедливо нарікати. Однак справи цієї не розв'яземо, коли будемо надати тільки стверджувати недовіраганню і нічого більше не робити. Потрібно цю справу розв'язати вже хочби з цього боку, що тепер настала дуже догідна пора для ширшого доброї слави про Україну та українців. Тому так важко, щоб якраз у таку пору появлялось в американській пресі якнайбільше чогось доброго про український нарід, а з окрема про тих, що мусили втратити з-під сталінської диктатури. Мерилендський стейт є відомий в американській історії з своєї національної та релігійної терпимості, з людського відношення до гноблених і переслідуваних. Він близько стоїть злучених Держав і те, що в ньому діється, а особливо такі речі, що зв'язані з «Ді-Пі», знаходять відгомін в Конгресі, особливо серед тих сенаторів та конгресменів, які тільки шукають за матеріалом, який припадає б їм для акції проти допущення більшого числа «Ді-Пі» до Америки.

Підносимо ці речі, щоб заставити усіх наших українців, що працюють на фармах у Мериленді, щоб вони мали усе це на увазі, коли видають публічно різні недовірагання. Їх треба відкидати, але одночасно треба подавати тільки добре провірені факти і то цілістю. Той, що подає факти, може захотіти своє і його не видасть ні ЗУАДКомітет, ні газета, але де, в кого й які діються кривди, мусить бути точно подане. Інакше не може перевірити цього Мериленд Дісплейс Персонс Комішн, яка до цього призначена, ні ЗУАДКомітет, ні навіть «Свобода». А коли «Свобода» видивляла цю справу, то теж і сама хоче її перевірити як громадянська установа, бо вважає, що розумна її поагода є в загальному інтересі.

Важливі події й переміни

Остерога проф. Алберта Айнштейна щодо виробу водневої бомби, яка могла б спричинити навіть вигублення цілого людства, дала притоку до основного передумання американського становища в цій справі. Заговорили про це в газетах різні фахівці й ствердили, що майбутні історики будуть вважати Вашингтонські наради в дні 28 січня до 11 лютого за початок нової доби в американській політиці, а може і в модерній історії. Згадані наради можна назвати нарадами над водневою бомбою, яких вислідом було рішення, проголошене президентом Злучених Держав Гері Труманом, що Америка піде вперед з виробом водневої бомби. Це є перша подія в ланцюгу подій, злучених з виробом нової бомби. Само проголошення рішення матиме вплив на пристосування політики чужинних держав до політики Америки в закордонних справах. Кожен розуміє, що змагання Америки до миру не буде тепер голословним, але постійне під загрозою життя страшного оруддя, як хто поважився б порушити мир.

Другим моментом в історії двох великих тяжків є спокійні і від нехочу висказана заява американського секретаря стейту Ачесона 8 лютого, що Америка не може вести переговори з Росією, якщо не буде мати готової сили, бо Росія не дотримує зобов'язань, коли не мусить. Американські кореспонденти, які слухали заяву Ачесона, відразу зрозуміли, в чому діло, хоч не передали її так популярно, як це зробили московські газети, які з місця зазначили, що це зміна методу в дотеперішній американській закордонній політиці.

Оприлюднення нового настановлення Америки до Кремля є однією з найважливіших заяв, які Злучені Держави склали від часу останньої війни. Департамент стейту у практиці робив не один крок, який вказував на відношення Америки до Росії, однак таку поведінку можна було вважати за припадкову, чи доцільну тільки у спеціальних моментах. Коли ж американський міністер закордонних справ проголошує це як засаду, то це вказує, що між Америкою й СРСР неможливе даліше втримання нормальних відносин. Це більше значення має ця заява у світлі свіжих подій, які давали надію, що між Кремлем і Вашингтоном може прийти до деяких переговорів для світової контролю атомової сили.

Третя подія, яка на перший погляд не стоїть у зв'язку з рішенням у Вашингтоні це класичне відкриття, як виглядає

льозальність громадян-комуністів до своєї держави. Це показалося на прикладі д-ра Класа Фукса, з уродження німецького громадянина, а британського з натуралізації. Цей науковець подавав Совєтам точні інформації про розвиток атомової сили в Англії й Америці від початку виробу атомової бомби аж до останнього року з продажу, а з комуністичної ідеї.

Досі це не звісні всі подробиці, як він це робив і що саме зробив, бо це не було над ним суду. Однак з того, що сказав д-р Фукс перед англійським поліційним судом в Лондоні в п'ятницю 10 лютого дізнався світ про етику, а радше про брак етичних засад, яким руководяться комуністи науковці супроти своїх країн. Фукс сказав, що його ум поділений на дві комірники і одна комірниця працює окремо від одної. В одній є льозальність для світового комунізму, зосередженого в Москві; в другій є відношення супроти нації чи країни, в якій він живе. Як довго він був переконаний, що Москва працює для добра людства, так довго він вважав своїм обов'язком доносити все Москві й ошукувати свою країну. Так робив Фукс упродовж сьомі років, доки не заплутався і не знав, де є правда, а де неправда і де є зло, а де є добро.

Коли оця сповідь Фукса дійшла до відома влади безпеченства, урядовці не знали, що з таким чоловіком зробити. Це вже лежить поза правною сферою держави і належить до засад всевітньої етики чи моралі. Тому, що це відкриття вказує на незрозумілість для пересічної людини філософію науковця, який вірить Москві без застереження, воно матиме величезні наслідки на поведінку державного уряду супроти зрадників країни, які виставляють на небезпеку загальне тільки націю, але й ціле людство.

Оці три головні події з останніх тижнів треба це доповнити додатковими меншими подіями. До них належать: зміна відношення Конгресу до Південної Кореї, для якої ухвалено грошеву підтримку, хоч перед 20 днями була переведена ухвала в палаті репрезентантів, щоб туди допомогти не посилаючи; те саме було з допомогою для Формози і негайно ухвала в тих справах в сенаті без дискусії, щоб передати їх до підпису президента. Ухвала в Експортно-Імпортному Банку для Індонезії коріниться теж у зміні американської політики, а на цій підставі можна

СХІД І ЗАХІД

У статті: «Українські євразійці» («Свобода» з 20 січня ц. р., ч. 15) натякає проф. Микола Чубатий на статтю якогось українського єдиноділля з-поміж своєї нашої еміграції з терену УССР до 1939 р., поміщену в скитальських «Українських Вістях» (ч. 99, 1949). Перший уривок, цитований проф. Чубатим, про видання українцями «Енциклопедії Сходу», наводить нас на думку, що автор статті в У. В. був на доповіді одного з наших істориків, проф. Б. К. Влаштованій з ініціативи Генерального Секретаря Централі Наукового Товариства ім. Шевченка в Мюнхені, але перекрутив на свій лад інтенцію доповіді про потребу зладження українськими дослідниками «Енциклопедії Сходу» в одній з світових мов, отже в першу міру в англійській, для інформації Заходу. Така ідея зродилася в наших дослідників на скитальщині тому, що Захід знає Схід тільки на основі російських інформацій, які представляють Заходові Схід як культурну цілість, у тому українці — як це й професор Чубатий наводить в цитатах з писань російських євразійців — як тісно невідлукно зв'язані з росіянами. І автор статті в «Українських Вістях» — як видно з наведених цитатів — приймає концепцію російських євразійців. Інтенцією ж Генерального Секретаря НТШ було, навпаки, підкреслити в загальній «Енциклопедії Сходу» національну й культурну відрубність українців від росіян та боротьбу України проти Москви за свою державну незалежність від Переяславської угоди до теперішнього часу.

Українська культура витворилася на перехресті культурних впливів Сходу й Заходу. В ранньому середньовіччі під вплив східної візантійської культури, що тоді в багатьох ділянках переважала західнолатинську, і шойно коли наприкінці середньовіччя ця культура і її вплив на Україну почали занепадати, Україна почала черпати з Заходу, де саме почався культурний ренесанс. Москва ж черпала спершу свою культуру з України в добу візантійських впливів, а

передбачувати далі події, які будуть самозрозумілі у світлі заяви Ачесона й у світлі признання д-ра Фукса про «дві комірники» в мозку комуніста. Найновіші вияви змінені політики можна буде завважати під час дебату над новим призначенням грошей на Плян Маршала.

У статті: «Українські євразійці» («Свобода» з 20 січня ц. р., ч. 15) натякає проф. Микола Чубатий на статтю якогось українського єдиноділля з-поміж своєї нашої еміграції з терену УССР до 1939 р., поміщену в скитальських «Українських Вістях» (ч. 99, 1949). Перший уривок, цитований проф. Чубатим, про видання українцями «Енциклопедії Сходу», наводить нас на думку, що автор статті в У. В. був на доповіді одного з наших істориків, проф. Б. К. Влаштованій з ініціативи Генерального Секретаря Централі Наукового Товариства ім. Шевченка в Мюнхені, але перекрутив на свій лад інтенцію доповіді про потребу зладження українськими дослідниками «Енциклопедії Сходу» в одній з світових мов, отже в першу міру в англійській, для інформації Заходу. Така ідея зродилася в наших дослідників на скитальщині тому, що Захід знає Схід тільки на основі російських інформацій, які представляють Заходові Схід як культурну цілість, у тому українці — як це й професор Чубатий наводить в цитатах з писань російських євразійців — як тісно невідлукно зв'язані з росіянами. І автор статті в «Українських Вістях» — як видно з наведених цитатів — приймає концепцію російських євразійців. Інтенцією ж Генерального Секретаря НТШ було, навпаки, підкреслити в загальній «Енциклопедії Сходу» національну й культурну відрубність українців від росіян та боротьбу України проти Москви за свою державну незалежність від Переяславської угоди до теперішнього часу.

Нещастя світу — умові недуги

Умові недуги, це нещастя світу, яке можна хіба прирівняти до смертельної небезпеки, яку приносить з собою зброя придумана для масового винищення людства. Таке заявив представник найважливішої світової організації, тобто Об'єднаних Держав, ген. Карлос П. Ромулю, президент Генеральної Асамблеї О. Д. Сказав він це при відкритті Крісчмен Інституту для Психологічних Студій у Квінс Виледж, під Нью Йорком, де мають захист 5,000 умов недуги осіб. З огляду на актуальність порушеної ним справи варта зазнати хоч зі змістом його промови.

«Хоча умові недуги не видають оголошеного реву, ані не насувають на нас смертосносних хмар, то вони своїм підступним діям рід-у-рід розмірає в далеку більших розмірах ніж це зробила атомової бомба, скинена на Гірошіму, в Японії. Жертви умов недуг мають очі, однак не бачать; мають уха, однак не чувають; вони фізично є між нами, однак вони самі про це не знають» — говорив ген. Ромулю.

кого старався наклонити генерала, до повороту на Україну. Після Другої Світової Війни Захід віддав Україну на поталу Москві, а її країни на захід від лінії Курзона Польщі. Тимто пекучим завданням наших політичних організацій на скитальщині повинно бути не відірвання від прийнятого першим урядом відродженої української держави національно-державного жовто-блакитного прапора, тільки старатися перекопати Захід про кривду заподіяну українцям залишенням України в складі СС-СР та поведінням т. зв. лінії Курзона, на яку радо погодився Сталін, відступаючи від царських позицій у 1914-р., тому, що ця лінія перерізала колибу українського націоналізму — Західню Україну, звернула УПА до боротьби з поляками і тим самим не дійшло до повної підпільної українсько-польської співпраці проти Москви. Слід перекопати захід, що на Україні кожна пядь землі зрошена кров'ю героїв у минулому і в сьогочасному і тим то не можна обтяти Україну лініями американських стейтів. Тимто з радістю слід поводити пропаганду серед американських і канадських українців за відзискання Закарпаття для України, яку веде видаваний урядом Лемківщини, письменником Юлія-

(Докінчення на стор. 4-тій)

Copyright by the Author.

18)

Жученко сів. Після покриття сну і купелі, а потім доброго закуски, він чувся знову свіжий. Тільки суха шкіра на присохлих лиць і губах, як звичайно, осаджені очі нагадували про велике фізичне і духове зусилля.

— Ганка певне десь зараз приїде, — говорив Селецькому Жученко, запрошуючи його сісти. — Ну, але я таки свого досвід! Все було простіше, ніж я міг сподіватися!

Інженер приступив до важкої шафи в кутку робітні і, відчинивши її, виявив обережно пробірку, вкладену у дві продіравлені дощечки, та говорив далі:

— Властиво, бензина такої не, сили ще зовсім непридатна

практично, так довго, поки не будуть винайдені нові відповідні мотори. Покищо мою бензину можна буде вживати до моторів тільки в розрідженому звичайною бензиною вигляді, десь не більше 12-15%. Гази, витворені з такої мішанини, вистачають, щоб теперішні мотори порушати з силою, яка межує з їх крайною верждністю.

— Ви маєте мільйони в руках, дорогий інженере! Не дивуюсь, що стільки вже було спроб видіти вам ваш винахід!

Жученко засміявся:

— Тепер я не такий наївний, як перше. Усе добре береже-

Селецький. — Чи ж не можуть вам їх у якийсь спосіб викрасти?

— Ні, неможливе. Навіть, якщо вони й попали в чужі руки, користі з них не буде. Я їх записав шифром, відомим тільки мені одному. Для кожної іншої особи — це математичний ребус без ніякого глуду, просто — збіг випадкових цифер. Ніщо в світі не зможе мені видіти мого винаходу, так довго, доки я сам не буду вважати потрібним його використати!

— Бачу, що ви чудово все зорганізували. Але, — Селецький поглянув на годинник, — де ж наша Ганка. Вже давно по пів до сьомої.

Жученко підняв руку і поглянув і собі на годинника.

— Стривайте, зараз подзвоню до неї, може помилилася щодо години.

Він підступив до телефону і подзвонив. Але ніхто не відзивався.

— Певне зайшла подорож до когось із знайомих і її затримали — потішав і себе, і Селецького Жученко. — Хоч

дивно, вона не звикла спізнюватися, а ще й нині!

Минуло ще пів години, Селецький почав нервуватися не менше як Жученко. Вікні Селецький витягнув годинника.

— Мушу вже йти, маю побачення з деким. Все одно, як Ганка приїде, придіте до го-телю Жоржа. Я буду напевне дома, подзвоните або пішете хлопця з ресторану...

Жученко обіцяв обов'язково прийти і, відпровадивши Селецького до хвіртки та постоївши на ній якийсь час, повернувся вичікувати Ганки.

Так ждав годинами, дозволив же кілька разів, але без успіху. Доходила одинадцята вночі, а Ганки дома ще не було. Подзвонив до Селецького — він теж нічого не знав.

Виснажений попередньою працею, Жученко у фотелі так і заснув. Прокінувшись шойно вранці, і зараз зняв слухавку та почувся з номером Ганки.

Знов нікого!

Злий, понервований, Жученко сів голятися, кілька разів затався і довго стримував

кров. Діждавшись години восьмої, подзвонив до бюро, де працювала Ганка. Теж її там ще не було.

Надоліни почувся дзвінок. Жученко витягнув через вікно; При хвіртці стояв поштар. Жученко збіг надоліну і сам відібрав листа, вихлоного експресом.

З цікавістю розірвав коперту і витягнув листок паперу, записаний машинним письмом. Поглянув на коперту, але надавши не було. Здивований почав читати:

«Інженере Жученко! Ми знаємо, що ви маєте винахід і що ви вже довели свої дослід до кінця. пропонуємо вам таке:

Сьогодні, себто в суботу, ви візьмете в течку свою пробівку з бензиною і до складу списані форми і складу вашої бензини та передасте течку в годині 6-тій увечері мужчини, який сам до вас приступить на Високому Замку, обіч печери з левани.

В заміну за отриману течку випустимо на другий

день пана Ганну Вишницьку. Коли б ви теж на означений час не принесли або пробували повідомити поліцію, або ж нас ошукати в будякий спосіб, пана Вишницьку буде вбито».

Жученко стояв, як поразений громом, беззвільно обертаючи в руках листа. Поштар уже відійшов кілька кроків, і тепер озирнувшись, пристав, бачучи, що лист, який він приніс, приголомшив інженера.

Жученко, зустрівшись з його очима, наче пригадав собі щось і, засунувши листа в кишеню, кинувся бігти додому.

В першій хвилині був зовсім ошелешений, не знав що почати. Почував, як розсіпаються його змісли, як затрачують між собою зв'язок, як не зважаючи на всю напругу волі, він не годен змусити свій ум мислити логічно. Він кілька разів потряс головою, на це б хотів знову порушити механізм годинника, який нерестав іти. Десь далеко надіхав трамвай, на закруті озвучив дзвінок. Жученко заслухався в його звук. Цей короткий

момент відвернення уваги від того, що його дітлялося, повернув йому в одну мить рівновагу. Коли він повернувся назад до попередніх своїх думок, до всієї дійсності, що її пізнав перед кількома хвилинами, все видалося йому іншим. — «Треба спокійно, — сказав він сам собі майже вголос, — треба подумати, зробити все можливе і, найважливіше, не зробити якоїсь дурниці спохвату».

Оце є короткий зміст думок людини, яка є в курсі подій, що відбуваються невідоме лихо.

момент відвернення уваги від того, що його дітлялося, повернув йому в одну мить рівновагу. Коли він повернувся назад до попередніх своїх думок, до всієї дійсності, що її пізнав перед кількома хвилинами, все видалося йому іншим. — «Треба спокійно, — сказав він сам собі майже вголос, — треба подумати, зробити все можливе і, найважливіше, не зробити якоїсь дурниці спохвату».

Оце є короткий зміст думок людини, яка є в курсі подій, що відбуваються невідоме лихо.

момент відвернення уваги від того, що його дітлялося, повернув йому в одну мить рівновагу. Коли він повернувся назад до попередніх своїх думок, до всієї дійсності, що її пізнав перед кількома хвилинами, все видалося йому іншим. — «Треба спокійно, — сказав він сам собі майже вголос, — треба подумати, зробити все можливе і, найважливіше, не зробити якоїсь дурниці спохвату».

Оце є короткий зміст думок людини, яка є в курсі подій, що відбуваються невідоме лихо.

момент відвернення уваги від того, що його дітлялося, повернув йому в одну мить рівновагу. Коли він повернувся назад до попередніх своїх думок, до всієї дійсності, що її пізнав перед кількома хвилинами, все видалося йому іншим. — «Треба спокійно, — сказав він сам собі майже вголос, — треба подумати, зробити все можливе і, найважливіше, не зробити якоїсь дурниці спохвату».

Оце є короткий зміст думок людини, яка є в курсі подій, що відбуваються невідоме лихо.

Проф. М. Милер

ПЕРЕЩЕПІНСЬКИЙ СКАРБ

2) Золотих речей було в кілька разів більше, в тому: 2 вази, коло 2 кг. вагою кожна, овална миска, 11 більшх келехів, прикрашених карбованим орнаментом, золотим дротом, перлами та самоцвітним камінням. Велика кругла ложка — човба, ріг до вина, меч коло 1 метра завдовжки, з пихвами вкритими золотими платівками, прикрашеними емалією та кольоровим склом. Золота дута фігура лева, що правив очевидно наверхшом якогось візантійського легіону. 2 бранзолети з камінням, 2 каблучки, нашийна гривня. 10 великих пряжок до пасів, одна коло 500 гр. вагою, 2 перстня з камінням, 2 перстня з монограмми, 2 бранзолети, з яких один в формі ланцюга, нашийна гривня, саджена камінням — ізмаргадом. Далі йде велика сила дрібних прикрас — платівки, бляшки, оздоблені самоцвітним камінням та кольоровим склом, застібки, концічки від уборів на кімські узди. 210 більшх квадратних бляшок з дірочками для нашивання на одяг, прикраси в формі пікуль, 5 застібок з камінням, і т. д. Наприкінці — 43 золотих монети візантійських імператорів, від 602 до 668 р.

В наслідок яких подій створився той скарб, яким чином в його складі опинилися такі різноманітні речі, як церковне службові начиння, зброя, прикраси, розкішні речі, святочного призначення та золоті гроші, і ті речі належать до різних часів, від 4-го і аж до 7-го ст. включно. Такі скарби уявляють собою здобич варварів, що вони її діставали під час наскоків на візантійські міста, що не мали вже сили боронитися і відкуплялися своїм добром.

Перещепінський скарб свідчить про те, як десь наприкінці 7-го, або напочатку 8-го ст., якісь варварські племена, що жили на той час в басейні Середнього Дніпра, зробили напад на східні краї візантійської держави, над устам Дунаю, та обложили місто Томі. Міщани не мали сил боронитися і мусили відкупитися від пасників. Вони зібрали по церквах та по багатих людях, все дорогоцінне начиння, і віддали те все на відкуп варварам, те ж саме було зроблено очевидно й низкою інших міст. Напасники відійшли з здобичею до дому. Підчас якоїсь страшної небезпеки, вони поспішно закопали ті цінності у пісок, а в наступних подіях — всі загинули, хіба може якусь невелику частку їх було загнано сві за-очі. Тереном опанували нові племена, котрі про той скарб вже нічого не знали. Так він і пролежав у піску на схованні понад 1000 років. Вітер розвіяв пісок, творив нові видми та пересував з місця на місце кучугури. Так помалу скарб опинився біля самої поверхні, де його й видобали киями пастушки.

За яку ж то трагедію говорить той скарб, хто то ходив походом на Візантію, а повернувшись додому, і сам загинув. І які то нові племена посіли басейн річки Ворскли на початку 8-го ст. Деякі старі дослідники гадали, що скарб був залишений аварськими або слов'янськими ватагами, що ходили грабувати візантійські міста. Але ця гіпотеза мало ймовірна, бо аварів ніхто не видив на цьому місці, а слов'ян, як ствердили тут, то й живуть безперервно аж до нашого часу. Між тим візантійські письменники згадують про грабівничі напади на візантійські міста, і то саме в 8-му ст., ще одного народу, — антів. І в останні часи в басейні Ворскли знаходили все більш збільшувалися пам'ятки античної або Північно-Кавказької культури. Ці пам'ятки, в вигляді залишків городищ, селищ, керамічних виробів та окремих речей, майже безперервною смугою протягаються від Дніпра аж до Горішнього Дону. Анти або алани, нарід Іранського походження, відомий пізніше в нашому літопису під назвою ясів. Найбільш спорідненими з ними, хоч і віддаленими їхніми потомками, уявляються нинішні осетини на Північному Кавказі. Давні алани жили по всьому Надчорноморському степу, і аж до Каспійського моря. Великим переселенням народів, їх було збито з Надзів'я і перерізано напополам. Частина їх разом з готами, тікаючи від гунів, загнала аж у Західну Європу. Південна частина кинулася тікати на Кавказ, де й оселилися на неприступних горах де і зараз живуть її потомки. Північна частина антивських племен поділялася на північ, до лісостепової смуги, де й осіла цілим ланцюгом поселень, від р. Бога і аж до Дона. З пересуванням та розповсюдженням слов'янських племен на південний схід, анти-алани потонули злилися з ними і таким чином увійшли в склад українського народу. Про боротьбу слов'ян з антами, сповідають візантійські письменники. Ми не знаємо точно, коли почався наступ слов'ян та їхня займанщина басейну р. Ворскли. Але дали на схід, понад Доном, рештки антив-ясів трималися довший час. Наш літопис, під роком 1116 сповіщає про князя Ярополка, сина Мономаха, що він „Ходи на половецькую землю, к ріці зовомій Дон, і ту взяв в полон много і 3 городи взяв... і привезе з собою Яси, і жену полони Ясиню". Але пізніше на Україні, як і на Доні, про антив-ясів зникає і згадка, залишившись хіба в назвах найбільших рік: Дунай, Дністер, Дніпро та Дон, всі мають в своїх назвах слово „Дон“, що значить по осетинському — ріка. І нині в Осетії всі найбільші ріки мають назви з частиною

Чи слушно фермері Мериланду домагаються загострення переселенчого закону?

Посмак гіркої жалю викликає стаття-звіт з наради фермерів Мериланду, що відбулася дня 28 січня ц. р. в Аннаполіс. Фермері недоволені, стейтські власті невдоволені, ЗУАДК — очевидно невдоволені, а тільки ніхто не заперечує, а ніде нема згадки чи фермерські робітники вдоволені, а це чи не найважливіше питання. Здавалося б, що повинні бути вдоволені, бо як каже директор фермерського бюро, що нового іммігранта не висилається на ферму, якщо не має повного задоволення, що він матиме відповідну винагороду та мешкання. Та що воно так не є, це можемо ствердити ми, робітники на фермах Мериланду. І коли декотрі втікають з ферм до міста, то це не діється без причини. І саме збагнути ту причину, провірити її, інтерв'ювати де треба та вкінці часами і запобігти самовільні невідповідальні одиниці, повинно було бути далішою працею ЗУАДК-у тут в Америці.

Твердження ЗУАДК-у, що його обов'язком було тільки спроводити скитальців, як показує досвід, себе ніяк не виправдує. А що таке, а не інше було становище ЗУАДК-у, це відомо і наглядно з численних листів, які і досі є в посіданні фермерських робітників. Коли зверталося з проханням провірити їхнього незвідного стану — ЗУАДК відповідало: це не наше діло — давайте собі раду як вмієте.

Відчуваючи, що над ними вже скінчилася всяка опіка — радилі собі як вміли. Найчастіше покидали ферму, часами з згодою, а часами і проти згоди фермера чи інших місцевих чинників.

Запрошення д-ра Галана на зібрання фермерів в Аннаполіс підтверджує ось це наше твердження. Ми віримо, що в д-ра Галана була добра воля оборонити новоприбулих перед закидами з боку фермерів та стейтських властей. Але не знаємо, чи д-р Галан мав під рукою потрібну скількість провірених фактів, якими міг би легко скинути обвинувачення з нас, фермерів-робітників та приписати вину теж і фермерам.

Наша пословиця каже: „як

„Дон“: Гізелдон, Прдон і т. д. Отже можна думати, що десь напочатку 8-го ст., українські слов'янські племена, посуваючись на південь понад лівим боком Дніпра, дійшли до басейну річки Орелі, і тут наглим нападом розбили та знищили антив. Від того часу й залишився Перещепінський скарб.

Скарб цей уявляється одним з дорогоцінних в світі, не тільки своєю матеріальною та містецькою, але й історичною цінністю. Перелік його складу, невеличкий аматорський текст та фото видатніших речей було надруковано після його знахідки. Але наукової обробки скарбу в цілому, як і його окремих речей, з історично-містецькою аналізою та відповідними висновками, в світі сучасного наукового знання та методи, — не було зроблено й досі. Скарб, як і всі українські археологічні та історичні пам'ятки світового значіння, було відвезено до Петербургу, де він перебуває і зараз мертвим капіталом. Але наїде час, що він повернеться додому, і тоді українські учені зможуть вивчити його в натурі, а не з фото, та виявити повністю його науково-історичне значіння.

Кінець.

Голоси Читачів

Фермері Мериланду проти нових іммігрантів з Європи

Щодо статті в „Свободі“ (з 31-січня 1950) хоч, як один з фермерських робітників, що вже 6 місяців працює на фермі, сказати і своє слово.

Стара наша приповідка каже, що „Ніхто не втікає від колача, лиш від бича“. Таке саме є власне на фермах Мериланду.

Зовсім не відповідає правді, що пересічна тиждень платня робітника на фермі вносить від 20 до 25 доларів і деякі харчі. Лиш дуже нечисленні заробляють по \$20 тиждень, звичайно від 12 до 18 доларів (одні навіть \$6). Щодо харчових додатків, то все залежить від фермера. Ніхто з працівників не знає, що властиво йому належить; на одній фермі платять за молоко, на другій ні; на одній дістає робітник яйця, на другій ні. Час праці є різний, пераз від 5 год. ранку до 9 год. вечір, з перервами на о-

дження декілька фактів. Переводим в подавляючій більшості, то це платня для подружжя, а тоді це не 20—25 доларів, а 10—12.50 дол., а при цьому звичайно, не дістають вони ніяких натуральних. А далі факти. Мені відомо, що подружжя дістало \$50 в місяць і дуже підлий харч. Один з моїх знайомих, що вправді дістає місячно \$100 за дуже тяжку працю, але за 10 місяців цієї тяжкої праці він мав усього 5 днів вільного.

Мені відомо про два випадки запалення легенів, з чого один по словам лікаря „з надто тяжкої праці і недоживлення“. Мені відомо, що один фермер затруднює ученицю-доньку фермерського робітника при годуванні телят і за це платить \$3 на тиждень. Учениця мусіла вставати рано в год. 4. Мені відомо факт, що син малолітній помагав доїти корови, але за це не діставав ні ложки молока.

Це тільки декілька фактів, що були, а скільки ще сьогодні можна прибирати. Ось недавно читали ми про новоприбулих на фермах багвиняних. Чи ті люди можуть бути вдячними за використання їх фермерами.

Накінці про ще одну болячку. Чуємо, згідно читано у статті, що фермери видали на нас сотки, а то і тисячі доларів. Сміємо запитати: коли, де і кому? Нам про це нічого не відомо. Натомість відомо нам, що ми, втікаючи перед червоним сатаном, втратили все. Наші маєтки, наші старечі забезпечення, наші ошадності, а найважливіше наше здоров'я. Втратили ми це все, щоб ширити у світі правду про союветський рай. Ту правду принесли ми теж до Америки, але за це не жадаємо ніякої вдячності, хочемо тільки праці і спокою для наших досить надшарпаних нервів.

С. Ш., одій з фермерських робітників.

бід і снідання. Наші люди обходять коров і доять їх, отже така сама праця в неділі, як і в будні. Рано по видоєнні коров в 8 год. вїзді в поле, робота трактором, це не орка волами чи кіньми, а в 11 год. треба вертати, щоб на-

годувати корови й видоїти, потім обід, а пополудні знову в поле. Вечером вечірний обхід худоби і доєння, і так до 9 год. Чи кождий в силі це витримати? На більшх фермах, де є більше робітників, час праці вносить не менше, як 70 годин тижнево. До того жінки наших робітників мусять рівнож працювати чи яко доярки чи домашні помічниці і дістають від 5 до 8 доларів тижнево і

(Докінчення на стор. 4-тія).

The Family Next Door...

By Post Day

"Let's phone Grandma about your promotion!"

Just think! It takes an average of less than two minutes to reach Grandma with a Long Distance call—no matter where she lives in the United States. Then you can tell her your good news! What's more, it costs surprisingly little to visit by Long Distance!

RATES ARE LOWER on all Long Distance calls after 6:00 P.M. weekdays and any time Sunday. Exclusive of Federal Tax, here are the night and Sunday rates for a three minute station-to-station call from Newark to:

Boston\$.30	Cleveland\$.25
Chicago\$.10	Miami\$.15
Dallas\$.15	Washington\$.45

Rates from other New Jersey points are just as reasonable.

NEW JERSEY BELL TELEPHONE COMPANY

ОКРУЖНІ ЗБОРИ

До відома відділу У. Н. Союзу: 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 201, 228, 231, 242, 265, 305, 314, 333, 357, 365, 382, 426, 429.

Збори згаданих відділів відбудуться

В ГАЗЛЕТОН, ПА.

В НЕДІЛЮ, 26. БЕРЕЗНЯ 1950

точно в другій годині пополудні

В ST. MICHAEL UKRAINIAN CHURCH HALL

74 N. Laurel St., Hazleton, Pa.

Ці попередні окружні збори, тому проситися всіх вище згаданих відділів мати на тих зборах своїх представників. Всі вибрані делегати на слідуочу конвенцію У. Н. Союзу мають теж бути присутні на згаданих зборах, бо на них будуть обговорені важні Союзні справи.

Дмитро Капігула, окр. предс.
Іван Чопа, мол., окр. секр. Онуфрій Костюк, окр. кас.

УВАГА! ЙОНГСТАВН І ОКОЛИЦЯ!

В НЕДІЛЮ, 19. ЛЮТОГО 1950

— відбудеться —

„СВЯТО СОБОРНОСТІ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ“

В ПАРАФІЯЛЬНІЙ ГАЛІ, 526 W. RAVEN AVENUE

Початок в годині 6. вечора.

Реферат буде виголошений в українській і англійській мовах. Хорові точки і деклямації.

Усе громадянство запрошує до участі — Комітет.

УВАГА! — НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ СЕСТР. ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІ

при Українській Апостофальній Пролощенній Церкві

— влаштовується —

ПРЕДСТАВЛЕННЯ І ЗАПУСТНИЙ БАЛЬ

В НЕДІЛЮ, 19. ЛЮТОГО (FEBR. 19) 1950

В ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ, 334 СХІД 14-та ВУЛИЦЯ.

Початок в 6. год. вечером. Вступ 65 центів.

Гратиме першорядна оркестра.

Величезна Громадянство! Маємо честь запросити Вас всіх до ласкової і численної участі в Представленні і Запустному Балю. Приходьте численно і на час. За повне задоволення й гарну забаву ручити Комітет Сестричтва.

УВАГА! — КАРТЕРЕТ І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ О.О.Ч.С.У., 9-го ВІДДІЛУ В КАРТЕРЕТ

— відбудеться —

КОНЦЕРТ

В НЕДІЛЮ, 19. ЛЮТОГО 1950

ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ІЛІИ, ВУЛ. РОМАНОВСЬКОГО.

Початок точно в год. 4. пополудні. Вступ 75 центів.

Виступить запрошений Хор О.О.Ч.С.У. 1-го Відділу в Нью-Йорку, Н. Дж.

Усе громадянство Картерет та околиці запрошує Управа Відділу.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ОВ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬО ЙОРКУ повідомляє громадянство, що

В НЕДІЛЮ, 12. БЕРЕЗНЯ 1950

спільно з ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИМ КЛУБОМ

— влаштує: —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

на честь

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

З ВЕЛИКОЮ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ.

Водночас Комітет просить усі українські організації стриматися в цей день від влаштування будь-яких інших імпрез, щоб дати змогу всьому національно-свідомому українському громадянству взяти в академії масову участь і цим гідно відзначити пам'ять нашого великого Кобзаря.

Подробиці в пізнішому повідомленні.

Комітет.

УВАГА! УКРАЇНЦІ НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ!

Організація „За Волю України“ — Відділ у Нью-Йорку

— влаштує —

В НЕДІЛЮ, 19. ЛЮТОГО (FEBR. 19) 1950

в годині другій пополудні

В ЗАЛІ THE BEETHOVEN HALL

210-214 East 5th Street, New York, N. Y.

ВЕЛИКЕ НАРОДНЕ ВІЧЕ

на якому будуть промовляти:

Д-р Матвій Стахів, редактор „Народної Воли“ зі Скрантону, на тему: „ПОЛОЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ“.

Микола Степаненко, 6. секретар Президії Української Національної Ради, на тему: „ЩО ТАКЕ УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА“.

Проф. Іван Паливода, 6. член Центральної Ради в Києві, на тему: „ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМПІРАЦІ В АМЕРИЦІ“.

